Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	7Co/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4115221359
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Erika Madarászová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2022:4115221359.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Márie Malíkovej, v spore žalobcu: C. V., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/X, D., zast.: Mgr. Peter Kupka, advokát, Hlavná 23, Trnava, proti žalovanému: I. T., W.: XXXXXXXX, s miestom podnikania B. XXX, zastúpený: JUDr. Mária Konrádová, advokátka, so sídlom Nitra - Farská 8, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 14C/432/2015-245 zo dňa 28. júna 2021, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1.Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu doručenú súdu prvej inštancie dňa 10.07.2015 , ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 5.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy a sumy 689,46 eura titulom náhrady škody v dôsledku porušenia prevenčnej povinnosti žalobcom.
1.2.V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah žaloby, v ktorej žalobca uviedol, že žalovaný odovzdal žalobcovi do dočasného užívania motorové vozidlo typ C. J.-D., EČ : NR XXXFN, ktoré bolo aj so žalobcom dňa 11.7.2013 zadržané políciou, pretože malo pozmenené výrobné číslo karosérie. Uviedol, že žalovaný tým, že nevykonal kontrolu originality výrobného čísla karosérie auta a neupozornil žalobcu na túto skutočnosť, porušil prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Porušením prevenčnej povinnosti spôsobil žalobcovi nielen škodu prinajmenšom vo výške 689,46 eura spočívajúcu v nevyhnutných nákladoch žalobcu za: pohonné hmoty 139,46 eura, pokutu 150 eur, taxi: polícia Villach-čerpacia stanica Villach 50 eur, taxi: Villach - Sereď 350 eur, ale aj nemajetkovú ujmu vo výške 5.000 eur, a to v dôsledku zadržania žalobcu príslušníkmi rakúskej polície pre podozrenie zo spáchania trestného činu, čím bola nepochybne znížená žalobcova dôstojnosť ako aj vážnosť v spoločnosti.
1.3.Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 11, § 13 ods. 1,2 a 3, § 415, § 420 ods. 1, § 659 a 660 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že žalobu žalobcu je treba ako nedôvodnú zamietnuť. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že priznal žalovanému náhradu trov konania, ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Uviedol, že v danej veci bolo povinnosťou žalobcu preukázať okolnosti, za ktorých došlo k odovzdaniu motorového vozidla a tiež preukázať ako sa so žalovaným dohodol (obsah záväzku), keď si od neho vzal motorové vozidlo za účelom jeho používania. Zdôraznil, že žalobca odvíjal svoj nárok na náhradu škody a nemateriálnej ujmy od porušenia prevenčnej povinnosť žalovaného v zmysle ustanovenia § 415 OZ. Zohľadnil, že právnym posúdením veci stranou sporu súd nie je viazaný a preto sa v konaní najskôr zaoberal otázkou, aký právny vzťah medzi stranami

sporu vznikol, a či za vzniknutú škodu a nemajetkovú ujmu nesie zodpovednosť žalovaný s ohľadom na iné právne posúdenie sporu súdom. Po prejednaní veci dospel k záveru, že medzi stranami sporu došlo k dohode strán o odovzdaní vozidla do dočasného užívania , podľa ust.§ 659 a nasl. OZ týkajúce sa zmluvy o výpožičke. Zdôraznil, že boli splnené všetky pojmové znaky zmluvy o výpožičke, vec /vozidlo / bola prenechaná do užívania za podmienok umožňujúcich jej užívanie, užívanie veci / vozidla/ bolo účelom zmluvy, išlo o bezodplatné a dočasné užívanie veci vypožičiavateľom. Z hľadiska skutkových zistení poukázal na výpovede strán sporu s tým, že žalobca tvrdil, že motorové vozidlo C. si dňa 10.7.2013 prišiel prevziať spolu s C. G. od žalovaného, ktorý sa tam však nenachádzal a odovzdať mu ho mal nejaký pracovník žalovaného. K vozidlu dostal iba malý technický preukaz a na druhý deň s ním vycestovali do Rakúska, kde boli zadržaní a bolo zistené, že vozidlo má iné VIN číslo ako aj ŠPZ. Žalovaný naopak tvrdil, že vozidlo bolo nepojazdným vrakom a odpredal ho žalobcovi za zostatkovú cenu, pričom s ním jednali ľudia, ktorých mal poslať žalobca a vozidlo následne dňa 12.7.2013 prepísal na spoločnosť, ku ktorej mu dali podklady. S ohľadom na rozporné tvrdenia strán sporu v tom, či išlo o zapožičanie alebo predaj, súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom svedka C. G. . Považoval za preukázané, že žalovaný bol vlastníkom a držiteľom vozidla od 16.7.2010 a dňa 12.7.2013 bolo vozidlo prepísané na nového vlastníka spoločnosť BB- Corporation, spol. s.r.o. so sídlom v Bratislave. Podľa výpisu z obchodného registra bola táto spoločnosť k 29.5.2015 vymazaná a nie je v jej orgánoch uvedený žalobca. Považoval za nesporné, že predmetné vozidlo bolo žalobcovi odovzdané dňa 10.7.2013 (v tom čase bol žalovaný v zahraničí).

1.4.S poukazom na výsledky vykonaného a doplneného dokazovania nárok žalobcu súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovenia § 660 OZ, z ktorého vyplýva, že požičiavateľ je povinný odovzdať vypožičiavateľovi vec v stave spôsobilom na riadne užívanie. Požičiavateľ teda zodpovedá za to, že vec odovzdá vypožičiavateľovi v takom stave, že ju možno riadne užívať, vec musí byť už pri odovzdaní v stave zodpovedajúcom zmluvným podmienkam, resp. účelu zmluvy. V prípade, ak si vypožičiavateľ riadne nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z ust. § 660 OZ jeho zodpovednosť možno prirovnať k zodpovednosti darcu podľa § 629 OZ, pretože rovnako ako pri darovaní ide aj pri výpožičke o bezodplatnú zmluvu. Konštatoval, že bolo povinnosťou žalobcu v konaní jednoznačne preukázať, aký právny vzťah so žalovaným uzavrel, a aký bol jeho obsah. Čo sa týka otázky zodpovednosti žalovaného za vznik škody a nemajetkovej ujmy, v tomto smere súd prvej inštancie ďalšie žalobcom navrhnuté dôkazy ohľadne vzniku a výšky škody a nemateriálnej ujmy nevykonal, pretože žalovanému žiaden právny predpis neukladá povinnosť overovať tú skutočnosť, či vozidlo malo pozmenené VIN číslo karosérie, a preto jeho zodpovednosť nie je možné vyvodiť len z porušenia prevenčnej povinnosti uvedenej v ust. § 415 OZ. Zohľadnil, že uvedené motorové vozidlo kúpil žalobca na Slovensku, bolo riadne zaevidované na dopravnom inšpektoráte a ako sám poukázal, podľa internetovej stránky Ministerstva vnútra SR - odcudzené motorové vozidlá, vozidlo doposiaľ nemá pod jeho VIN a ŠPZ evidovaný záznam o odcudzení. Konštatoval, že vozidlo bolo od 10.7.2013 v dispozícii žalobcu, resp. C., žalovaný ani nemal byť prítomný pri odovzdaní vozidla. Zohľadnil, že motorové vozidlo, ktoré bolo u žalovaného bolo evidované pod E. NR- XXXFN a pri jeho zaistení v Rakúsku malo E. BA -XXX JN, čo navádza k tomu, že s ním bolo neoprávnene nakladané. X., že žalovaný neporušil svoju prevenčnú povinnosť, preto je zrejmé, že žalovaný nenesie zodpovednosť za škodu a nemajetkovú ujmu, ktorú vyčíslil na sumu 5000 eur. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zamietol aj návrhy na dokazovanie zo strany žalobcu, pretože žalobca navrhoval opätovný výsluch svedka G. a tento súd prvej inštancie nepovažoval za potrebný. Pretože dospel k záveru, že žalovaný nenesie zodpovednosť za vznik škody a nemajetkovej ujmy považoval ďalšie dokazovanie výsluchom svedkov C. V., C. V., S. V., I. D., za nadbytočné.

2.Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaného zaviaže zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu vo výške 5.000,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a titulom náhrady škody sumu vo výške 689,46 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške. V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal súdu prvej inštancie, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že žalovaný nemal povinnosť overovať, či predmetné vozidlo malo pozmenené VIN číslo. Napadnutý rozsudok

neobsahuje predovšetkým jasné a výstižné vysvetlenie súdu, z akých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, čo spôsobuje jeho nepresvedčivosť v odôvodnení. Rozsudok je celkovo nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov v záveroch. Rozsudok je v konečnom dôsledku, podľa názoru žalobcu, preto formalistický. Podľa názoru žalobcu, týmito skutočnosťami bolo porušené právo na súdnu ochranu žalobcu podľa čl. 46 Ústavy SR. Žalobca uviedol, že neexistuje iné logické vysvetlenie ako to, že už v čase po odovzdaní vozidla žalobcovi sú nelogické a nepravdepodobné. Odovzdaním predmetného vozidla s pozmeneným VIN žalobcovi do užívania , v dôsledku čoho bol žalobca zaistený políciou v Rakúskej republike, bolo zároveň aj neoprávneným zásahom žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobcu. V dôsledku uvedeného zaistenia žalobcu bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu, jeho vážnosť v spoločnosti. Uvedené malo zároveň za následok v značnej intenzite negatívne dôsledky na súkromný, rodinný, spoločenský a pracovný život žalobcu. Z hľadiska ochrany osobnosti bolo porušené právo žalobcu spadajúce pod právo na ochranu osobnosti, spočívajúce v práve na ochranu dôstojnosti, vážnosti, súkromia, rodinného života, pracovného života. Namietal, že súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď neaplikoval na danú vec ust. § 415 a § 13 OZ.

3.K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdil a žalovanému priznal trovy konania. Žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav a rozsudok dostatočne zdôvodnil. Poukázal na skutočnosť, že dôkazné bremeno bolo na strane žalobcu a tento ho neuniesol, ani svedok navrhnutý žalobcom, ani zápisnica o výsluchu z Rakúska tvrdenie žalobcu nepotvrdili. Z vykonaných dôkazov bolo dostatočne preukázané, že žalovaný nepožičal motorové vozidlo tak, ako tvrdí žalobca. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v čase zadržania bol žalobca so svedkom niekoľko hodín sám, je veľmi pravdepodobné, že sa spolu rozprávali o tom, ako budú vypovedať, preto výpoveď C. priamo pri ich zadržaní v Rakúsku, nemožno hodnotiť ako celkom objektívnu, avšak ani táto tvrdenie žalobcu nepotvrdila. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu sa snažil v konaní navodiť atmosféru, že išlo o vzťah občan-podnikateľ. V živnostenskom registri ani v obchodnom registri nie je údaj o tom, že by mal v roku 2013 žalobca oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti.

4.K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý poukázal na úradný preklad dožiadania o výsluchu C. na Krajinskom riaditeľstve Policajného riaditeľstva Korutánsko, okrem iného vyplynulo, že žalobca si už častejšie zvykol požičať od žalovaného Mercedes Spinter. Neobstojí preto tvrdenie žalovaného, že žalovaný nepožičal predmetné motorové vozidlo žalobcovi. Žalobca popiera ničím nepodložené obvinenie protistrany o tom, že by sa rozprával so svedkom C. ako budú vypovedať, uvedené skutkové tvrdenia žalovaného nie je pravdivé.

5.Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je treba v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

6. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru , že rozsudok súdu prvej inštancie je správny dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Súd prvej inštancie vec vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, správne právne vec posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu v tom, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nepresvedčivosť dôvodov. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie svoje rozhodnutie zrozumiteľne a podrobne odôvodnil a z jeho dôvodov je zrejmé akými závermi a myšlienkovými postupmi sa súd riadil. Preto odvolací súd tento odvolací dôvod nepovažoval za dôvodný.

7.Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že v ust. § 420 OZ je upravená všeobecná zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu porušením právnej povinnosti. Táto zodpovednosť je zodpovednosťou za

zavinený protiprávny úkon. Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu a to : a/ porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b/ vznik škody ako majetkovej ujmy , c/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou., d/ zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil (ide o zodpovednosť za predpokladané zavinenie). Vzhľadom k vyššie uvedeným zákonným podmienkam vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu bolo povinnosťou žalobcu v tomto konaní bezpečne preukázať, nielen to, že žalovaný porušil právnu povinnosť, ale aj to, že v dôsledku porušenia povinnosti žalobcovi vznikla škoda , ktorá predstavuje majetkovú ujmu a táto je v príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. Protiprávny úkon a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku vtedy, ako je preukázané, že ak by protiprávny úkon nebol, ku škode by nedošlo.

8.Ustanovenie § 415 OZ je vyjadrená povinnosť každého účastníka občianskoprávnych vzťahov predchádzať škodám. Ide nielen o povinnosť dodržiavať to, čo je stanovené zákonom alebo zmluvou, ale aj povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám. Z ustanovenia § 415 OZ možno vyvodiť právnu povinnosť každého počínať si podľa konkrétnych okolností, tak aby nebola inému spôsobená škoda. Prevenčná povinnosť, ktorú zákon v ustanovení § 415 OZ ukladá každému, znamená, že každý je povinný zachovávať taký stupeň opatrnosti, ktorú možno od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne situácie rozumne požadovať a ktorý je spôsobilý zabrániť alebo aspoň čo najviac zamedziť riziko vzniku škôd. (Fekete I., Občiansky zákonník 1., Veľký komentár , Bratislava, Eurkódex 2011, číslo strany 1027). Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie správne vyporiadal s tým, či žalovaný neporušil prevenčnú povinnosť.

9.Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil keď neaplikoval na danú vec ust. § 415 a § 13 OZ. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný neporušil prevenčnú povinnosť ani žiadnu inú právnu povinnosť a ani nenesie zodpovednosť za vznik škody podľa § 420 ani podľa § 415 a §13 OZ. Rovnako tak nebolo preukázané, že by zasiahol do práv žalobcu na ochranu osobnosti, preto nemôže niesť zodpovednosť ani za vznik nemateriálnej ujmy. Súd prvej inštancie vzťah medzi stranami sporu správne právne posúdil ako výpožičku s tým, že žalovaný nesie zodpovednosť ako darca, ktorý zodpovedá za škodu vtedy, ak vedel že vec má vady. V konaní nebolo preukázané že žalovaný mal vedomosť o prerazenom VIN čísle motorového vozidla, ani kedy k tomuto zásahu na vozidle došlo. Evidenčné číslo vozidla nebolo ani v zozname odcudzených vozidiel, preto žalovaný objektívne nemal pochybnosti o následne zistenom prerazenom VIN čísle motorového vozidla. Naopak pochybnosti vyvoláva zistená zmena evidenčného čísla vozidla a najmä skutočnosť, kto a kedy a z akého dôvodu toto číslo zmenil, čo však ako konštatoval aj súd prvej inštancie nebolo predmetom tohto konania.

10.V konaní nebolo preukázané, že by nejaká okolnosť nasvedčovala existencii pochybností žalovaného ohľadom VIN čísla motorového vozidla a preto nie je možno hodnotiť konanie žalovaného ako neopatrné. Z výpovede žalovaného na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie vyplýva, že motorové vozidlo kúpil s takým VIN číslom, aké malo v technickom preukaze. Nemohol teda predpokladať, že VIN číslo motorového vozidla je prerazené. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že by išlo o absurdný stav, keby každý vlastník motorového vozidla prioritne mal vychádzať z toho, že je vždy pri poskytnutí vozidla inej osobe nevyhnutné zisťovať pravosť VIN čísla motorového vozidla.

11.Navyše žalobca v tomto konaní neuniesol dôkazné bremeno tak, ako mu to ukladá ust. § 132 ods. 1 CSP a to z toho dôvodu, že v konaní dostatočným spôsobom nesplnil povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností a tiež povinnosť navrhnúť právne relevantné dôkazy v tomto smere. Aby súd mohol rozhodnúť vo veci samej, musí najskôr zistiť skutkový stav a tento zistí predovšetkým prostredníctvom vykonávaných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 CSP). Dôkaznú povinnosť strana sporu plní od začiatku konania, v žalobe, prípadne vo vyjadrení k nej a tiež v priebehu konania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky právne relevantné tvrdenia, či už sú uvedené v žalobnom návrhu, vo vyjadrení žalovaného, alebo v priebehu konania. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Dôkazná núdza je situácia, v ktorej sa dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým

podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

12.Vzhľadom k vyššie uvedenému súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a ani ním navrhnutý svedok C., ktorého súd prvej inštancie vypočul na pojednávaní konanom dňa 22.03. 2019 skutočnosti uvádzané žalobcom nepotvrdil. S ohľadom na záver, že žalovaný neporučil prevenčnú povinnosť a nenesie zodpovednosť za vznik škody a nemateriálnej ujmy by aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nadbytočné vykonať dokazovanie výsluchom žalobcom navrhnutých svedkov a zisťovať aká škoda a v akej výške žalobcovi vznikla.

13.Keďže výsledky vykonaného dokazovania neumožňujú prijať iný záver, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2CSP potvrdil.

14.O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal v celom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).